

Ved Lov Nr. 492 af 25. November 1921 om midlertidig Ændring af Toldsatserne for visse Luksusvarer m. m. blev de væsentligste af de i Toldlovsforslaget indeholdte Forhøjelser af Tolden for Luksusvarer straks sat i Kraft. Under Hensyn til Formaalet med denne Lov, hvis Gyldighed ophørte med Udgangen af Marts Maaned 1922, foresloges det, da Behandlingen af Toldlovsforslaget ikke kunde ventes tilendebragt inden dette Tidspunkt, at forlænge Lovens Gyldighed med 2 Maaneder.

Socialdemokraterne og de Radikale tilkendegav i begge Ting ved Afstemningen om Lovforslagets endelige Vedtagelse, at de — ligesom overfor Loven af 25. November 1921 — hverken stemte for eller imod.

20. Lov om midlertidig Ændring af Toldsatserne for visse Luksusvarer m. m. (Finansministeren).
[A. Sp. 7443—C. Sp. 1933, 2015].

Fremsat i *Folketinget* $19/5$ (F. Sp. 7401). 1. Beh. $19/5$ (F. Sp. 7437). Henvist til Udvalget ang. Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m. Betænkning (B. Sp. 3241) afgiven $23/5$. (Ordfører: N. P. Jensen). 2. Beh. $26/5$ (F. Sp. 7712). 3. Beh. $26/5$ (F. Sp. 7722). *Oversendt til Landstinget*. 1. Beh. $30/5$ (L. Sp. 2107). 2. Beh. $31/5$ (L. Sp. 2138). 3. Beh. $31/5$ (L. Sp. 2141). Loven stadfæstet 31. Maj 1922. (Lov-Tid. Nr. 208).

Nærværende Lov fortsætter en Lovgivning, der var begyndt med Lov af 25. November 1921 om midlertidig Ændring af Toldsatserne for visse Luksusvarer m. m., hvis Gyldighed ved Lov Nr. 120 af 1. April 1922 forlængedes i 2 Maaneder indtil 31. Maj 1922. Medens Formaalet med Loven af 25. November 1921 var at forebygge Spekulation i en fornyet nær forestaaende Toldlovs Gennemførelse, er denne Lovs Fremkomst, da Toldlovsforslaget ikke kunde ventes gennemført i Samlingen 1921—22, alene begrundet i *finansielle Hensyn* (Indtægten af Loven anslaas til ca. 7 Mill. Kr.). For imidlertid ikke at foregribe Toldlovens Behandling er Lovens Gyldighed begrænset til 31. Maj 1923, dog at den bortfalder samtidig med, at en ny Toldlov træder i Kraft.